

(reportáž z festivalu Folkový kvítek 2010)

Dne 8. května 1945 kapitulovalo Německo a v Evropě skončila II. světová válka. Šedesát pět let později se již po devatenácté v přírodním areálu na Konopišti konal festival [Folkový kvítek](#). Tento festival je jakýmsi předskokanem letní festivalové sezóny. Každý rok se před odjezdem na festival honí hlavou myšlenky o počasí. V sobotu 8. května 2010 obavy zmizely, protože bylo hezky, slunečně i rozkvetlo. Poslední, poněkud gramaticky pozměněné slovo je i tradičním názvem zpravodaje festivalu. Festival pořádá Květ - sdružení klubů dětí a dětských domovů v ČR a hlavním postavou festivalu je dramaturg a produkční Jiří Hopp.

Cílem festivalu, krom podpory činnosti uvedeného občanského sdružení, je dát prostor autorům a interpretům do 18 let věku. Dvě části finále soutěže byly tradičně lemovány vystoupeními těch, kteří dětská léta mají již za sebou.

O vítězi z kategorie jednotlivců a kategorie skupin rozhoduje porota i diváci. Tentokrát odborné porotě předsedala Ludmila Hoppová, krom jiného místopředsedkyně Svazu autorů a interpretů a spolu s ní byli v porotě: Rostislav Černý, mimo jiné člen dozorčí rady OSA, Petr „Orm“ Růžička, hudebník, Alena Vítová, mimo jiné i několikanásobná vítězka festivalu, Luboš Hrdlička, textař a hudebník, Andrea Troníčková, zpěvačka a Vítězslav Hádl, textař.

Každý festival má své moderátory. Tentokrát moderovali osvědčený **Vladimír „Casey“ Růža** a v premiéře **Pavčina Jíšová**.

Nejprve se věnujme soutěži, protože podrobná reportáž o známých kapelách není namístě. Tentokrát soutěžili střídavě sólisté a kapely. Jako první vystoupil třináctiletý **Martin Jakubec** ze Sezimova Ústí. Martin se doprovázel na kytaru a ve svých textech střídal pubertální expresivitu „trenérka víno dochlastá a dělá z nás voly“ v písni

Předehra

, s téměř fryntovskými verši v písni

Žába

a s velmi trampským mustrem v poslední písni. Martin má především dar humoru a nebere se zase tak moc vážně, což zejména u děvčat v jeho věku je spíše naopak. No, soutěžící kluci jsou vzácní, tak si musíme Martina hýčkat. Ostatně začít soutěž jako první je vždy nevýhoda.

Fleky

z Plzně, v čele se silným hlasem patnáctileté

Gábiny Koppové

, podle bulletinu Rozkvetlo díky soutěži začali vytvářet vlastní repertoár. Krom toho, že zvuku kapely příliš nepomohl zvukař Jaroslav Horyna se svou ženou Hanou - „Hanýžkou“, kapela občas „ulítávala“ a především textově se snažila hovořit vážně o vážných věcech, jako jsou například drogy. Myslím, že kapele by prospěla interpretace cizí tvorby, ale to bohužel na Kvítku není možné. Devítiletou

Andreu Bělíkovou

pokládám za sluníčko festivalu, a kdyby existovala zvláštní cena, patřila by jí. Andrea se doprovázela na kytaru, čistě zpívala a zpívala písně přesně patřící k jejímu věku. Myslím, že její milé písničky

O červíkovi,

či

Sluníčko

by si mohly zpívat děti v mateřské škole. Andreu bych označil jedním slovem: milá. Čtyři dívky z Jablonce, některé téměř na hranici právní dospělosti, si říkají

Atakama.

Jejich učitelem je Jan Cidlinský, jeden z učitelů známé Ciskotéky manželů Cidlinských. Děvčatům to dobře zpívá a hraje, ale ten den se jim to obča

s hlasově rozjíždělo. Patrně své vykonala, jak to bývá, tréma. Patnáctiletá **Veronika Polívková** je z Lokte a byla na Kvítku popáté. Veronika vyrostla v půvabnou a sebevědomou slečnu.

Studuje konzervatoř a jako pokaždé se doprovázela na klávesy. Veronika vládne pěkným hlasem jako stvořeným pro muzikály, a tak znějí i její písně. Otázkou je, kam půjde Veronika dál, protože konkurence v šoubyznysu je veliká.

Barbekjú

z Hradce Králové jsou loňským vítězem Kvítku. Jejich „shouterka“

Kamila Kubicová

zůstala doma, a tak na jevišti byli tentokrát samí „tvrdí rockoví muži“. Jejich manažer Zdeněk Hladík mi před festivalem řekl, že se kapela pokouší hledat nový styl. Barbekjú do toho ze vši síly řeže a pokud se jedná o texty, o ty většinou ani příliš v bigbítu nešlo a nejde. Klasičtí trampové a folkaři si asi zacpávali uši, ale ti kluci to mají rádi.

Janě Věnečkové

z Litomyšle je 15 let. Pamatuji malou Janu s housličkami před pěti lety. Byla šikovná a roztomilá. Jenže na jevišti stál úplně někdo jiný. Jana má v patnácti to, čemu říkám bez stop vulgarity „ksicht“ a její písně jsou velmi náročné. Stylem připomíná Ivu Bittovou. Jana se doprovázela v jedné písni i na mandolínu a v každém tónu jsem cítil velikou radost z hraní a zpívání. Jana mě zkrátka a dobře dostala.

Haně Řánkové

z Děčína je osmnáct let, takže na Kvítku byla „dnes naposled“. Tématem Hančiných písní je, jak jinak, láska. Svou lásku Jaroslavu Ježkovi, k níž se v Rozqetlu přiznala, vyjádřila veršem „nikdo se nic nedoví, ani klobouk ve křoví“. Hanka zpívá docela dobře, byť patrně v důsledku trémy jí občas nějaká nota ulétla. Především je však podle mého soudu příliš vážná a expresivní. Být průraznou písničkářkou, bez klišé a „otevřených citů“, to je fuška. Věndy z Litomyšle tvoří kromě Jany Věnečkové i její třináctiletá sestra

Iva

a sedmnáctiletá

Viktorie Dostálová

. Věndy ale nejsou jen „rozmnožená“ Jana Věnečková, byť Jana je pilířem kapely. Její dvě spoluhráčky na pódiu jen „nepřidávají a nepřihrávají“, ale jsou rovnocennou částí celku.

Jedenáctiletý

Jiří Samek

z Jablonce nad Nisou je vítězem Dětské Porty v roce 2010. Dlouhovlasý Jirka vypadá a zpívá jako o dost mladší kluk. Devítiletá Andrea Bělíková na mě působila mnohem více „dospělá“, ale takový už je jeden z rozdílů mezi mužem a ženou, byť pouze ve „stádiu zrodu“. Jako poslední vystoupilo dívčí trio

Kabája

z Jablonce nad Nisou. Dvě

Katky

a jedna

Bára

jsou typické hezké, šikovné a jak to bývá i trošku uchechtané holky.

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 11 Květen 2010 21:32

A large crowd of people is seated on bleachers at an outdoor event, viewed through the frame of a video camera. The camera's viewfinder is in the foreground, showing the scene through its lens. The crowd consists of many people of various ages and ethnicities, mostly young adults, sitting on wooden bleachers. The background shows a grassy field and some trees in the distance. The overall atmosphere appears to be a public gathering or festival.

4 / 4